

Scott Rollins
Shimaruku Tambú Meisje¹

Bezeten door de beat raakt het meisje
haar vaste honk, één bonk opgekropte energie
Lippen getuit, blik op oneindig

Zittend aan de rand van de dansruimte
Roze strikken om haar dikke zwarte vlechten
Riem van rood leer als een lange slang houdt haar heupen
nauwelijks in bedwang

Haar blote voeten raken de aarde
Onder haar benen wint het ritme aan kracht
Haar tenen opgejaagd, de beat zwelt aan tot een schok

Zweet kringelt rond haar blote navel
Haar slanke middel kronkelt, het bekken schudt
Ze absorbeert alle slagen op het trommelvel van schaap

samen met het gekletter van de chapi²
en de geur van gebraden kip en bier
In de nachtelijke lucht, verzamelt het meisje
haar stille kracht in het oog van de orkaan

Met de ogen gesloten alsof ze oeroude liederen
van spot en verering in herinnering wil brengen
spat ze als een golf van zweet uiteen

Zich niet bewust van alle anderen om haar heen
Deinend op haar privé eiland van gekanaliseerde razernij
dansend met instinctmatige precisie
omdat haar leven ervan afhangt

Nu het lied toehapt als een haai ben ik de gebetene
Spartelend, gapend naar de aanblik, gevangen
in het net van trance, meebevend op deze ritmische zee

kijk ik hoe ze een voor een de ketens van zich af gooit.

¹ *Shimaruku*: Papiamentu voor West-Indische kers, tevens de naam van een snackbar op Curaçao; *tambú*: naam van een dans, ritme en trommelsoort van Afrikaanse origine

² Een hak die gebruikt wordt als slaginstrument ter begeleiding van de *tambú*, wordt met een ijzeren staafje bespeeld